

οφείλεται στο γένος, την καταγωγή, την πίστη, το φύλο, τη θρησκεία και την εθνικότητα. Και η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας στο κείμενό της με τίτλο «Η αποστολή της Ορθοδόξου Εκκλησίας εις τον σύγχρονον κόσμον», αλλά και στην Εγκύκλιο και το Μήνυμά της, αναφέρθηκε εκτενώς στη δικαιοσύνη, την ειρήνη, την ελευθερία, την αδελφοσύνη και την αγάπη μεταξύ των λαών και τόνισε την συμβολή της Εκκλησίας μας στην άρση των φυλετικών και λοιπών διακρίσεων, στην αξία του διαχριστιανικού και του διαθρησκευτικού διαλόγου.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι όλες αυτές οι προσπάθειες της Μητρός Εκκλησίας δεν είναι άκαρπες και γι' αυτό άλλωστε σθεναρά και σταθερά θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας προς αυτή την κατεύθυνση. Είμαστε πεπεισμένοι πλέον ότι ο διάλογος μόνο καλά μπορεί να δώσει στην ανθρωπότητα.

Πρόσφατα, στη 10η διεθνή Συνάντηση του «World Policy Conference», αναφέρατε ότι «Δυστυχώς η θρησκεία μετετράπη καθ' όλη την διάρκεια του εικοστού αιώνα σε όργανο επιβολής εξουσίας, καταφέροντας να εκτρέψει ακόμα και αυτή τη φύση του θρησκευτικού λειτουργήματος: το να είναι δηλαδή παράγοντας ειρήνης, συμφιλίωσης και διαλόγου». Ποια είναι τα απαραίτητα βήματα, ώστε η θρησκεία να ξαναγίνει παράγοντας ειρήνης και συμφιλίωσης;

Ήδη αναφερθήκαμε προηγουμένως στο διάλογο, ο οποίος είναι ένα βασικό και πολύτιμο εργαλείο ειρήνης και συμφιλίωσης. Δεν γίνεται ο καθένας από μας να ζει σε μια κατάσταση απομόνωσης και εσωστρέφειας ούτε να επαναπαύεται στην ασφάλεια της δικής του παράδοσης και της προσωπικής του αποκλειστικότητας. Ο διάλογος θα μας βοηθήσει να προχωρήσουμε. Να μου επιτρέψετε να αναφερθώ και πάλι στην Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Εκκλησίας μας, η οποία καταδίκασε κάθε σύγκρουση και πόλεμο που οφείλονται στο θρησκευτικό φανατισμό, εκφράζοντας έντονη ανησυχία για την αύξηση των καταπίεσεων και των διωγμών κατά των χριστιανών και της βίαιης απομάκρυνσής τους από τις εστίες τους, κυρίως στο χώρο της Μέσης Ανατολής.

Το έχουμε πει πολλές φορές και το επαναλαμβάνουμε

Ο πρώτος καρπός του διαθρησκευτικού διαλόγου είναι η απαλλαγή από φόβους, προκαταλήψεις και καχυποψίες

και πάλι ότι ο πόλεμος εν ονόματι του Θεού βασίζεται σε μια αρρωστημένη προσέγγιση της πίστewς, που εκ των πραγμάτων καταλήγει σε πόλεμο εναντίον του ίδιου του Θεού και της θρησκείας. Η Εκκλησία μας έχει άλλο προορισμό. Κηρύττει την αγάπη που είναι υπερβατική και πανανθρώπινη, διότι απευθύνεται ακόμη και στον εχθρό. Και θέλουμε να πιστεύουμε ότι και ο ρόλος των θρησκειών στο σύγχρονο κόσμο δεν είναι να μεγιστοποιήσουν τις δυνάμεις τους, αλλά να βοηθήσουν τον άνθρωπο να ξεφύγει από τις συμπληγάδες της ζωής, που είναι ο εγωισμός, η αποθέωση της επιθυμίας, η αποστροφή από το πρόσωπο του αδελφού, ο άκρατος πλουτισμός και η αγωνία για την απόκτηση δόξας. Η θρησκεία πρέπει να βοηθά στην αναγέννηση και μεταμόρφωση του ανθρώπου.

Πόσο σημαντικός είναι για το Πατριαρχείο ο ρόλος του ελληνισμού της Διασποράς και ποιο είναι το μήνυμά σας για τους χριστιανούς της Αυστραλίας;

Όλες οι Μητροπόλεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου που ευρίσκονται σήμερα στην Ευρώπη, στην Αμερική, στην Ασία και στην Ωκεανία περιλαμβάνουν και ποιμνίο, που, για κάποιους λόγους, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τις πατρογονικές του εστίες. Επομένως η λεγόμενη Διασπορά για το Οικουμενικό Πατριαρχείο είναι μέρος του δικού του σώματος. Η διασπορά είναι μέρος της ζωής μας και της καρδιάς μας.

Το μεταναστευτικό κύμα, βέβαια, αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια, κυρίως λόγω της παρατεταμένης οικονομικής κρίσεως. Το νέο, αρνητικό, στοιχείο που έχουμε σήμερα, σε σύγκριση με τους παλαιούς μετανάστες, είναι ότι η Ελλάδα χάνει μεγάλο αριθμό διανοουμένων, επιστημόνων και ερευνητών, γεγονός, ωστόσο, που έχει και τη θετική του πλευρά, επειδή η ελληνική παρουσία στο εξωτερικό είναι αρκετά ποιοτική.

Οι κατά τόπους Μητροπόλεις και Αρχιεπισκοπές του Πατριαρχείου μας υποδέχονται και αγκαλιάζουν το έμπυχο αυτό δυναμικό και καταβάλλουν κάθε προσπάθεια, ώστε να ενσωματωθεί αμέσως στις κοινότητες. Έτσι ο μετανάστης, μεταβαίνει μεν σε ξένο τόπο, βρίσκει, όμως, ελληνικές κοινότητες οργανωμένες και ελληνικά σχολεία, που τον περιμένουν και αγκαλιάζουν αυτόν και τα παιδιά του. Η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας με τις οργανωμένες ενορίες της και τα ελληνορθόδοξα σχολεία της αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της πραγματικότητας.

Αντιλαμβάνεσθε ότι ο ρόλος των Ελλήνων της Διασποράς για το Πατριαρχείο είναι σημαντικός, διότι ενωμένοι

